

tractaten bestemt, at, naar dette Tilfælde indtræffer, skal det paa en europæisk Congress af vedkommende Magter efter Forslag og paa Opfordring af Kongen af Danmark være at afgjøre, hvem der skal kaldes til den danske Throne. Som Følge heraf vil en gottorpisk Prinds slet ikke have nogen bestemt Fordring; det vilde ogsaa aldeles modstride den Grundfætning, som er Grundlaget for hele Londonertractaten: at den danske Stat i sin nuværende Sammensætning skal for bestandig være garanteret; det vilde modstride den aldeles, at der skulde være en særlig Arveret for den gottorpiske Linie til Holsteen, og anden Arveret kan denne Linie ikke have. Den altsaa, som i sin Tid kommer paa Thronen, maa være en Prinds, som kan blive Herfter over det hele samlede Monarchie, og den Arveberrettigelse, de Arveadkomster, som kunne udledes af Forbindelser med den danske Kongefamilie, ville da upaatvilelig komme i overveiende Betragtning imod saadanne, som udledes af anden Kilde; navnlig vil deels Hensynet til, at en overveiende Deel af Staten vilde have tilfaldet en dansk Prinds, deels at den almindelige europæiske Interesse fordrer, at Danmark vedligeholdes som en selvstændig Stat og ikke som en afhængig, komme i afgjørende Betragtning. Der er altsaa ikke den mindste rimelige Grund til at frygte for, at den Arveordning, som her nu handles om, i noget Tilfælde vil blive Danmark til Skade, hvorimod den aabenbart vil være til Frelse og Sikkerhed for Riget mod en Fare, som kunde være nær forestaaende, og, selv naar i Tiden den nye kongelige Mandstamme maatte uddøe, vil den danske Stat dog kunne haabe at vedligeholde sin Heelhed og Selvstændighed.

Lindberg: Den høitærede Premierminister har udtalt, at jeg har fremsat adskillige haandgribelige Urigtigheder, og blandt dem den, at den holsteenske Arvesølge vil blive gjældende ikke alene for Holsteen, men ogsaa for hele Riget. Jeg maa paa det Bestemteste modsigge denne Beskyldning for at have tilladt mig haandgribelig Urigtighed; thi det er aldeles klart, at, saaledes som Sagerne nu staae, er Arveretten i Holsteen fuldkommen gjort gjældende af Hans Majestæt Keiseren af Rusland,

idet han har overdraget sin Arverettighed til Prindsen af Glücksborg, og, naar altsaa Prindsen bestiger Danmarks Throne, saa er han tillige just ved disse holsteenske Rettigheder ogsaa fuldkommen lovlige Regent i Lehnshertugdømmet Holsteen; altsaa er den holsteenske Arveret just bevaret til ham, og den reent agnatiskke Lineafølge er ogsaa den holsteenske Arvesølge. Den bevares i hans Slægt, saalænge der er mandligt Afkom, og, naar det mandlige Afkom uddøer, saa har jo Keiseren af Rusland udtrykkelig forbeholdt sig sine Arvepretensioner, altsaa at gjøre den holsteenske Ret gjældende. Hvorledes kan man da sige, at det er en haandgribelig Urigtighed, naar jeg siger, at det er den holsteenske Ret, der bevares og gjennemføres i Danmark. Der er talt af den ærede Premierminister saavel idag som flere Gange tidligere i denne Sag om, at Antagelsen af det kongelige Budskab skulde være til Danmarks Frelse, og der er navnlig talt saaledes derom, som om det skulde befrie os fra Muligheden af en heel Deel Prætendenter, der kunde gjøre deres formeentlige eller virkelige Ret gjældende. Men det er aldrig blevet oplyst, det er aldrig blevet paavist, at, naar Londonertractaten bliver gennemført, der da kunde være saadanne Prætendenter; thi det er ganske vist, at efter de Acter, der foreligge, og hvortil Londonertractaten støtter sig, er alle nærmere staaende Arveberettigedes Ret overført paa Prindsesse Louise af Glücksborg, der er ikke Nogensomhelst, der kan gjøre nærmere Krav paa eller staae nærmere ved Thronen end hun, og, naar hun altsaa overdrager sin Rettighed til sin Mand og faaer den danske Rigsdags Samtykke dertil, saa er der ikke nogen Prætendent, der kan være Tale om, men, dersom den overdrages til Prinds Christian af Glücksborg ved en umiddelbar Act, saa er det ikke efter Kongelovens Arvesølge, og vi kunne nok ophæve denne, men det er ikke sagt, at de, der staae Thronen nærmere end Prinds Christian af Glücksborg for sin Person, ville anerkende det. Og naar det er fremhævet paa Rigsdagen, at det er bestemt just for at befrie os for at faae den sønderborgske Linie, da er det ganske vist, at Hertugen af Augustenborg er nærmere til Thronen end Prinds Chri-